

ÇİĞDEM ÖZMEN / ÖMER BALDIK / KADRIYE BALDIK

DİNİMİ ÖĞRENİYORUM

ÇİZER: ZEYNEP
GÜNEŞ BAŞAR

GÜLCE
ÇOCUKtimes

Beni Kimin Yarattığını Biliyorum

Harika bir sabah başlıyordu. Güneş, az önce doğmuştu ve şimdi yeryüzünü yavaş yavaş aydınlatıyordu.

O güzel pazar sabahında **kuşlar** neşe içinde ötüşüyordu. Ali de gözlerini ovuşturarak uykudan uyandı. Kalın perdeler, güneş ışıklarının odaya girmesini engelliyordu. Ali, yatağından kalktı ve perdeleri açtı. **Şimdi, insanın içini**

ısıtan güneş ışığı, odayı dolduruyordu.

Ali, başını kaldırıp **GÖKYÜZÜNE** baktı. Ama Güneş'in parlaklığı, Ali'nin gözlerini hemen kamaştırdı.

Güneş her yeri aydınlatıyor ama kendisine bakılmasına izin vermiyordu. O, bu hâliyle sanki, “Hey Ali, bana değil, **AYDINLATTIĞIM GÜZELLİKLERE** bak!” diyordu.

Ali, Güneş’in tavsiyesini duymuş gibi etrafı incelemeye koyuldu. İpince kanatlarıyla kelebekler, kırlarda otlayan kuzular, rengârenk çiçekler, türlü türlü ağaçlar...

Her şey o kadar güzeldi ki Ali kendini bir masal dünyasında gibi hissetti.

Ali’ye göre bu manzaranın içindeki her şey ama her şey canlıydı. Ve onların da insanlar gibi ihtiyaçları oluyor, karınları acıkıyordu.

Bu sebeple de **birbirlerine yardım ediyorlardı**. İşte, dünyayı bu kadar harika yapan şey, tüm canlıların birbirleriyle uyum içinde yaşamasıydı.

Ali'nin gözleri bahçelerindeki kocaman elma ağacına kaydı. Aklına öğretmenin dersteki sözleri geldi: **“TÜM AĞAÇLAR, KÖKLERİYLE TOPRAKTAKİ BESİNLERİ ALIR.”**

“Vay canına!” diye düşündü Ali. “Demek ki elma ağacı da tıpkı benim gibi yemek yiyor.”

Ali, ağacı incelemeye devam etti:

“Elma ağacı, kökleriyle, hemen altındaki topraktan yiyeceklerini alıyor. **Yerinden kıpırdamadığı hâlde yemeği ayağına gönderiliyor.**”

“Peki ya insanlar hiç kıpırdamasa yemekleri onlara gelir miydi acaba?”

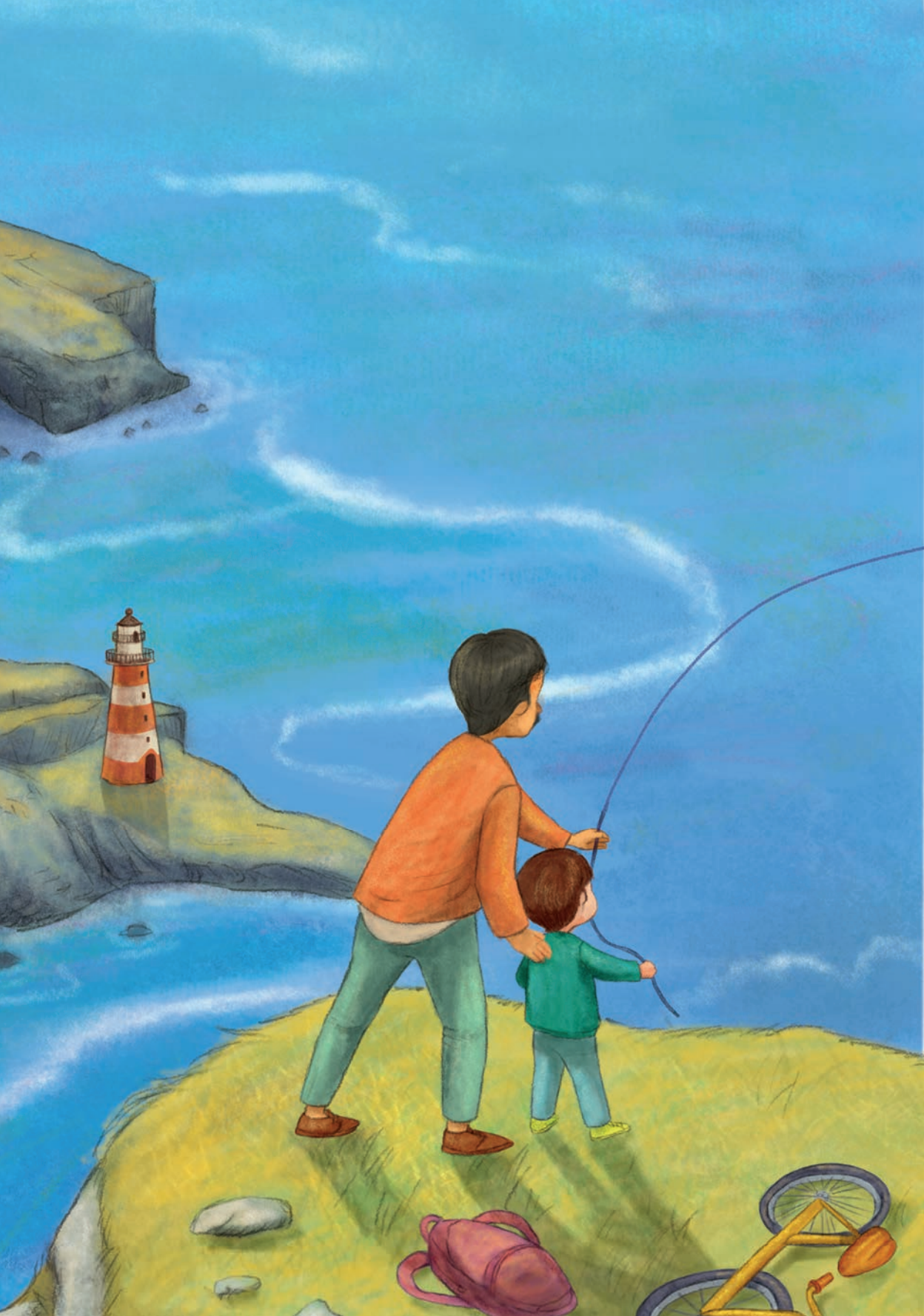
Ali, bu sorunun cevabını düşündü: “Galiba dünyada her canlının ihtiyacı farklı bir şekilde karşılanıyor. Mesela **bebekler süte ihtiyaç duyuyor ve anneleri tarafından onlara süt veriliyor.** Ağaçların ihtiyacı olan su ve mineraller **TOPRAK ARACILIĞIYLA** onlara veriliyor.”

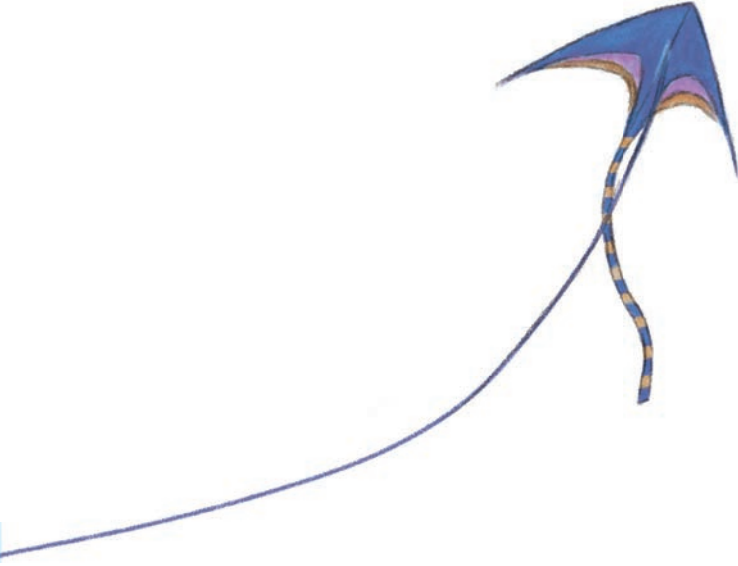

Ali, bu düşüncelerden sonra heyecanla,
- Vay be! Demek ki dünyada her canlı-
nın ihtiyacı **KENDİSİNE EN UYGUN ŞEKİLDE**
karşılıyor. Karıncalar, arılar, türlü türlü
böcekler hep uyum içindeler, diye mırıldandı.

Sonra başını kaldırıp **GÖKYÜZÜNE** baktı Ali. Ne zaman **uçurtma uçursa** gözleri sık sık **KUŞLARA** kayar giderdi. “Kuşlar da birbirleriyle ve diğer canlılarla uyum içindeler.” dedi.

Ali gözlerini kapatıp **denizi hayal etti:**

“Denizlerde de uyum gökyüzündeki gibi...
Bütün balıklar, yosunlar, mercanlar, bitki-
ler... **Hepsi birbirleriyle uyum içindeler.**”

Ali'nin **gözleri parladı:** “Evet, dünyada her canlının ihtiyacı karşılanıyor. Birbirleriyle uyum içindeler.” dedi ve durdu. Ardından da “Ayrıca...” diye kıkırdadı. **Aklına ilginç bir şey gelmişti:** “ **BALIKLAR** karada olsaydı, yüzgeçleriyle nasıl yürüyeceklerdi? Onların yeri tabii ki **DENİZ!** **Biz de suda yaşasaydık** ne komik olurdu. Solungaçlarımız yok ki! O yüzden bizim yerimiz de kara.”

Ali sonunda büyük bir keşif yapmış gibi heyecanla bağırdı: “Ayrıca her şey tam olması gereken yerde!”

NE MUHTEŞEM BİR DÜZEN!”

Ama sonra Ali'nin aklına bir şey takılmıştı: "Hmm... Her canlının bir şeye ihtiyacı var ama hiçbiri **kendi ihtiyacını tek başına karşılayamıyor.**

Mesela minik **BEBEKLER** süte ihtiyaç duyuyor ama kendi sütlerini yapamıyorlar. Kocaman **AĞAÇLAR** bile ihtiyaçları olan mineraleri kendileri üretemiyordu. **KOYUNLAR** taze yeşil otları yemek istiyor ama kendi otlarını yetiştiremiyorlar."

Ali derin bir nefes aldı ve düşündü: "Babamın dediği gibi, bütün bu **HARİKA UYUM** ancak güzeller güzeli **ALLAH**'ın sayesinde olabilirdi. Ayrıca her yer öyle güzel ki bunu **yaratana** da mutlaka çok güzel olmalı!"

